

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/285/2019
Identifikačné číslo spisu:	8118216286
Dátum vydania rozhodnutia:	17.09.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Ladislav Górász
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:8118216286.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Ľ. M., bývajúcej v Y., Y. XX, zastúpenej advokátom JUDr. Igorom Šofrankom, so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66, proti žalovanej PROFI CREDIT Slovakia s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 357 92 752, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, v mene ktorej koná advokátka a konateľka, JUDr. Andrea Cviková, o primerané zadost'učinenie vo výške 1 287,35,- eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11Csp/221/2018, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 21. mája 2019 sp. zn. 4Co/48/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania voči žalovanej nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 22. februára 2019, č. k. 11Csp/221/2018-48 zamietol návrh žalobkyne, ktorým sa domáhala poskytnutia primeraného zadost'učinenia vo výške 1 287,35 € podľa § 3 ods. 5 veta tretia zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a vyslovil, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyni takýto nárok nepatrí, lebo sa ako spotrebiteľka domohla ochrany svojich práv (uloženia povinnosti žalovanej zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy, na základe právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 29Csp/53/2016) podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka o neplatnosti právneho úkonu (§ 37 ods. 1).

2. Krajský súd v Prešove na odvolanie žalobkyne (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 21. mája 2019 sp. zn. 4Co/48/2019 rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 389 ods. 1 písm. c/ C. s. p.). V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že záver súdu prvej inštancie je nesprávny, lebo Dohoda o zrážkach zo mzdy bola súčasťou spotrebiteľskej zmluvy v rámci ktorej žalovaná vystupovala ako dodávateľ a poskytovateľ spotrebiteľských úverov a žalobkyňa ako spotrebiteľ.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť aj dôvodnosť vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. Namietala, že nesprávnym postupom súdu jej bolo znemožnené, aby uskutočňovala svoje patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

4. Žalobkyňa sa k podanému dovolaniu nevyjadřila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“, alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala žalovaná, za ktorú koná advokát (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť, bolo podané neoprávnenou osobou, ktorej dovolanie nie je prípustné (§ 447 písm. b/ C. s. p.).

6. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom procese zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Ako už Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval vo viacerých skorších rozhodnutiach (por. napr. sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012, 7Cdo/92/2012), dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je (nesmie byť vnímaný ako) tretia inštancia, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie. Tejto mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, je otázkou zákonnosti a jej riešenie patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (m. m. napr. IV. ÚS 35/02, II. ÚS 324/2010, III. ÚS 550/2012).

7. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C. s. p.). V danom prípade žalovaná v dovolaní namietala, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 420 písm. f/ C. s. p.

8. V zmysle § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a/ až f/ C. s. p. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľka vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 C. s. p., dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľky o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C. s. p. pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C. s. p. irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

9. Žalovaná dovolaním napadla uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z uvedeného je zrejmé, že sa nejedná o rozhodnutie vo veci samej, ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V dôsledku zrušenia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom a vrátenia veci na ďalšie konanie nie je vec právoplatne skončená a súd prvej inštancie znovu o nej koná a rozhoduje.

10. V súvislosti s podaným dovolaním smerujúcim proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, dovolací súd poukazuje na judikát č. R 19/2017, ktorého právna veta znie: „Dovolanie proti uzneseniu, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nesmeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, ani rozhodnutiu, ktorým sa konanie končí, proti ktorým je dovolanie prípustné v zmysle ustanovenia § 420 Civilného sporového poriadku“.

11. Najvyšší súd vzhľadom na uvedené dovolanie žalovanej ako neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľkou namietanej procesnej nesprávnosti.

12. Žalobkyňa bola v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešná (§ 255 ods. 1 CSP) trovy konania jej však nevznikli. O nároku na náhradu trov rozhodol najvyšší súd podľa ustanovení § 453 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia dovolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok